

Sygn. akt II AKa 48/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Krośnicki

Sędziowie: SA Maria Mroziak - Szttykiel

SA Barbara Lubańska – Mazurkiewicz – spr.

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r.

sprawy K. K.

oskarżonego z art.148§1 kk, art.279§1 kk w zw. z art.64§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 18 listopada 2013 r., sygn. akt VIII K 147/13

- utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

- zwalnia K. K. od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa;

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. T. K. (1) – Kancelaria Adwokacka w W. 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, w tym 23% VAT, za nieopłaconą obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 5 października 2012 roku w W. przy ul. (...) działając z zamiarem bezpośrednim pozbawił życia T. K. (2) zadając mu popielniczką ciosy w głowę, czym spowodował złamanie kości czaszki oraz zadając mu ciosy nożem w klatkę piersiową powodując tym wielokrotne uszkodzenie serca z następowym krwotokiem do worka osierdziowego

tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.;

2. w dniu 5 października 2012 r. dokonał włamania do mieszkania przy ul. (...) w W. poprzez pokonanie zamkniętych na klucz drzwi, z którego to mieszkania zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki S. o wartości 3.722,22 zł wraz z kablem, podstawką i pilotem oraz dekodera telewizji cyfrowej (...) S.A. o wartości 150 złotych, tj. rzeczy łącznej wartości 3.872,12 zł będące własnością T. K. (2)

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 r. sygn. akt VIII K 147/13

1. oskarżonego K. K. w ramach czynu opisanego w punkcie

I aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 5 października 2012 roku w W. działając z zamiarem bezpośrednim dokonania zabójstwa T. K. (2) zadał mu wielokrotnie uderzenia popielniczką w głowę powodując między innymi złamanie struktur kostnych nosa i wieloodłamowe złamanie lewego oczodołu oraz sześć ciosów nożem w klatkę piersiową powodując rany klute skutkujące uszkodzeniem ścian serca z następowym krwotokiem do worka osierdziowego i jam opłucnowych i w konsekwencji zgon T. K. (2) tj. czynu z art. 148 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 148 § 1 k.k. skazał go na karę 25 /dwudziestu pięciu/ lat pozbawienia wolności;

2. oskarżonego K. K. w ramach czynu opisanego w punkcie

II aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w okresie pomiędzy

5 a 7 października 2012 roku dokonał włamania do mieszkania przy ulicy (...) w W. w ten sposób, że do otwarcia drzwi wejściowych tego mieszkania posłużył się odebrany T. K. (2) oryginalnym kluczem po czym zabrał z tego mieszkania w celu przywłaszczenia telewizor marki S. o wartości 3.722,22 zł wraz z kablem, podstawką i pilotem oraz dekodera telewizji cyfrowej (...) S.A. o wartości 150 złotych, tj. rzeczy łącznej wartości 3.872,22 zł będące własnością T. K. (2) przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 88 k.k. orzeczone w punktach 1 i 2 kary pozbawienia połączył wymierzając oskarżonemu K. K. jedną karę łączną 25 /dwudziestu pięciu/ lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. K. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 9 października 2012 roku do dnia 18 listopada 2013 roku.

Nadto zwolnił K. K. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. (1) 960 zł plus VAT z tytułu obrony z urzędu oskarżonego.

Powyższy wyrok zaskarżył **obrońca** K. K. w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego.

Na podstawie przepisu art. 438 pkt 4) k.p.k. i art. 427 § 1 i § 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu - K. K. poprzez skazanie oskarżonego w pkt. 1 sentencji ww. orzeczenia na karę 25 lat pozbawienia wolności, zaś w pkt. 2 sentencji ww. orzeczenia na karę 3 lat pozbawienia wolności i w rezultacie wymierzenie oskarżonemu w pkt. 3 sentencji ww. orzeczenia kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności podczas, gdy brak ku temu podstaw.

Wskazując na powyższy zarzut, na podstawie przepisu art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w

pkt. 1 jego sentencji poprzez orzeczenie względem oskarżonego kary 12 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 148 § 1 k.k. oraz zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 2 jego sentencji poprzez orzeczenie względem oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z

art. 64 § 1 k.k. i w rezultacie powyższego zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 3 jego sentencji w ten sposób, że łącząc orzeczone w pkt. 1 i 2 kary pozbawienia wolności wymierzenie oskarżonemu jednej kary łącznej 12 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy jest oczywiście bezzasadna.

Na wstępie stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny podzielił ocenę dowodów dokonaną przez Sąd orzekający, jak też wnioski z oceny tej wysnute co do zawinienia oskarżonego w kształcie przypisanym mu zaskarżonym wyrokiem. Wobec stanowiska K. K. zajętego na rozprawie odwoławczej podnieść należy, iż fakt dokonania przez oskarżonego włamania do mieszkania pokrzywdzonego przy użyciu zabranych mu kluczy został udowodniony na podstawie słusznie uznanych za wiarygodne wyjaśnień K. D., zaś przyjęta za podstawę ustaleń faktycznych opinia biegłych psychiatrów i psychologa nie została przez oskarżonego podważona żadnym argumentem.

Sąd Apelacyjny podzielił też stanowisko Sądu I instancji w kwestii oceny prawnej obu czynów jak też w kwestii wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Trudno zaakceptować stanowisko skarżącego, że brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu takich kar jednostkowych i kary łącznej, jak uczynił to Sąd orzekający. Wymierzone oskarżonemu kary za poszczególne przestępstwa mieszczą się w granicach ustawowego zagrożenia i zgodne są z dyrektywami sądowego wymiaru kary z art. 53 k.k., zaś kara łączna zgodna jest z treścią art. 88 k.k.

Sąd Okręgowy uwzględnił wszelkie okoliczności obciążające i łagodzące, mające wpływ na wymiar kary i nadał im odpowiednią rangę.

W odniesieniu do czynu z art. 148 § 1 k.k. Sąd orzekający uwzględnił tę okoliczność, że oskarżony nie planował tego przestępstwa i działał z zamiarem nagłym, jednakże nie jest to okoliczność aż tak istotna, by mogła wpływać na obniżenie wymiaru kary za czyn ten. Jak słusznie podniósł

Sąd orzekający, sposób działania oskarżonego wskazywał na zamiar bezpośredni popełnienia zabójstwa, a okoliczności, w jakich do niego doszło nie wskazują na działanie z motywacji, która mogłaby być poczytana na korzyść oskarżonego. K. K. zareagował na nieczytelne przeciw zachowanie pokrzywdzonego bez ustalenia jego intencji a podnoszona przez obrońcę okoliczność, że jest on inwalidą nie usprawiedliwia brutalnego sposobu jego postępowania wobec T. K. (2). Na niekorzyść oskarżonego przemawia także jego zachowanie po popełnieniu zabójstwa, brak empatii wobec pokrzywdzonego a wykazane zainteresowanie tylko jego dobrami materialnymi, zakończone włamaniem do jego mieszkania i kradzieżą m. in. telewizora marki S.. Uprzednia karalność jest okolicznością obciążającą co do obu czynów, a za przestępstwo podobne i to przy spełnieniu warunków z art. 64 § 1 k.k. – nadto za czyn z pkt II wyroku.

Warunki osobiste i sposób życia oskarżonego, ocenione przez Sąd orzekający, też nie świadczą na jego korzyść a oskarżony jest osobą dorosłą i poczytalną a zatem ponosi odpowiedzialność za swoje czyny, niezależnie od tego – co podnosi skarżący – że w dzieciństwie wychowywał się w niesprzyjających warunkach.

Wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności, w tym w szczególności kara 25 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I, a tym samym w tej samej wysokości kara łączna, są współmierne do stopnia winy K. K., stopnia społecznej ich szkodliwości, spełniają swe cele zarówno wychowawcze jak też zapobiegawcze wobec niego oraz uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa, gdyż nie ma on majątku i dochodów umożliwiających ich poniesienie a na wniosek obrońcy zasądził koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w stawce podstawowej, powiększonej o podatek VAT.

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.